

Op het moment dat je gevraagd wordt of je op wilt gaan voor een tweede termijn in de politiek (3 maart 2010 zijn er weer gemeenteraadsverkiezingen) gaan je gedachten automatisch terug naar de afgelopen periode van alweer bijna 4 jaar.

Na jaren van bestuurs- management en directie ervaring heeft de VVD vier jaar geleden het vertrouwen in mij gesteld en gevraagd wethouder te worden van een wel heel zwaar pakket portefeuilles.

Hoewel ik veel ervaring heb opgedaan in het bedrijfs- en verenigingsleven (waaronder ongeveer 10 jaar VVD besturen) en samenwerkingsverbanden, vroeg ik mij toch af, ik de politiek in? Als wethouder? Als ondernemer?

Ik ben met heel veel enthousiasme gestart en velen van u weten nog wel de blunder(tje)s die volgden. De gemeente is geen bedrijf en ambtelijke molens draaien soms wat langzamer dan ik had gehoopt. Dus in het begin veel gemaakte beloftes, zijn later tot stand gekomen dan toen door mij gesuggereerd. Maar uiteindelijk zijn ze wel gerealiseerd.

Er waren ook kleine directe succesjes, waaronder het laten gladstrijken van de aarde rondom de Witte Kerk, het leggen van graszoden en het opruimen van oude bielzen, ballen en fietsenrekken, waardoor ook het gesteggel over het muurtje verstomde.

De ambtenaren, het management team, mijn collega's in het college en ik raakten echter meer en meer aan elkaar gewend en tenslotte zijn er ook veel momenten van kruisbestuiving geweest tussen enerzijds de daadkrachtige, soms ongeduldige, soms impulsieve wethouder en de meer in processen denkende gemeentelijke collega's. Dit altijd met respect voor elkaars standpunten, inzichten en uitwerkingen

Nu terugkijkend op een zeer drukke en vooral resultaat gerichte periode smaakt het naar meer. Het is prachtig als bestuurder mee te mogen werken aan de toekomst van je dorp en de streek. Het is heerlijk om inwoners te kunnen helpen als er vragen of problemen zijn. En het is nog fijner als je samen met de burgers en je ambtenaren problemen kunt oplossen die in eerste instantie onmogelijk oplosbaar zijn of lijken. Dat dit altijd *met* de ambtenaren en *binnen* de wettelijke kaders moet, was in het begin wennen, maar past mij nu als een jas.

Dus op voor een tweede periode. Eerst als raadslid op de lijst en, als de VVD weer mee mag doen in de coalitie, weer als wethouder. Ik heb er zin in, al is het hard werken. Werd ik voor de eerste periode nog gestrikt met de belofte: het is maar drie dagen werken in de week, dus je kunt het gemakkelijk naast je uitzendbureau doen, inmiddels weet mijn vrouw wat het is om 4 á 5 avonden per week alleen thuis te zitten en moet ik alle zeilen bijzetten om in 10 uur per week leiding te geven aan mijn uitzendbureau. Want dat moet ik er ook nog eens "even bij doen". Omdat wij bijna uitsluitend alleen Nederlands personeel uitzenden en er in mijn bedrijf een paar goede intercedenten werken, gaat het gelukkig, na een moeilijke periode die de gehele uitzendbranche kenmerkte, weer een stuk(je) beter. Nog even een misverstandje wegwerken: niet mijn vrouw of dochter runt het uitzendbedrijf, maar ikzelf.

Maar als je leuk, dankbaar werk als wethouder hebt en inspirerend werk als directeur van een uitzendbureau is het niet erg om weken van 60 tot 70 uur te maken. Plezier en resultaat in je werk en een enthousiast ondersteunend thuisfront, zijn drijfveren die het je mogelijk maken om het lang vol te houden.

En zelfs om nog tijd te hebben voor mijn kleinzoon die in januari alweer 1 jaar wordt.

Ik ga dus graag op voor de volgende vier jaar. De afgelopen jaren is er heel veel bereikt. Bijna 80 % van het coalitieakkoord en het VVD programma. Maar er staat ook nog veel te doen. Zeker ook binnen mijn eigen portefeuilles: Op het gebied van bouwen in zowel de kern Noordwijkerhout als vooral ook in De Zilk, op het gebied van ruimtelijke ordening (zowel binnen de dorpsgrenzen als wel in het buitengebied: de Greenport, op het gebied van wonen (jongeren, ouderen –wel dan niet van zorg voorzien-, doorstarters, maar ook speciale groepen als oost-europese arbeidsmigranten of jongeren die uit de sociale hulpverlening komen, economische zaken, zoals de bedrijven in het centrum, de industriegebieden en alle agrarische (aanverwante) bedrijven, voor het centrum, waar ik als centrumwethouder probeer een goed evenwicht te houden tussen voetgangers, gemotoriseerd verkeer, parkeermogelijkheden, belang van winkeliers en de openbare ruimten. Wij hebben hier de

komende vier jaar nog wel wat slagen te maken als we bedenken wat er allemaal gebouwd gaat worden.

Voor het toerisme en recreatie, waarvan al met behulp van het Toeristisch Platform, de VVV en de Ondernemers Vereniging heel veel bereikt is, maar ook nog veel te doen staat.

Over de samenwerking met andere gemeenten: kunnen we het alleen of willen we toch enkele dingen samen doen, en tenslotte over de financiën: op een begroting van Noordwijkerhout van ongeveer 35 miljoen, waarvan maximaal 5 ton "vrij besteedbaar is" (omdat de rest vastligt in subsidies, gebouwen, personeel, ondersteuning etc) worden wij de komende jaren vanuit de Rijksoverheid tonnen gekort. Bijvoorbeeld in 2012 worden wij door de landelijke overheid voor bijna 1 miljoen euro gekort. Hoe kan dat als je per jaar maar een half miljoen vrij te besteden hebt?

Uitdagingen waarvoor ik mij weer graag de komende jaren inzet. Voor u, voor ons dorp en voor de toekomst van uw kinderen en mijn kleinzoon Olivier.

U ziet er is nog wel wat te doen de komende jaren. Voor mij in de gemeente, in mijn bedrijf en in mijn gezin.

Ik ga dat doen met heel veel enthousiasme, heel veel betrokkenheid en ja, wel met mijn ondernemersdrive.

Op 3 maart, bij de gemeenteraadsverkiezingen, reken ik graag op uw warme steun.

Alfons Morssink

VVD Noordwijkerhout/ De Zilk

Wethouder in huidig college van B&W

Nr. 2 VVD verkiezingslijst Gemeenteraadsverkiezingen maart 2010